

The image features a full-page abstract graphic design. It consists of numerous red, curved, wavy lines of varying lengths and frequencies, arranged in vertical columns. These lines create a strong sense of movement and depth, reminiscent of optical art or a stylized fingerprint pattern. The background is a light cream or off-white color. At the bottom of the image, there is a line of text in a bold, black, sans-serif font.

WYSTAWA MALARSTWA I GRAFIKI BIALCZAN

MARIAN KOWALSKI i JERZY SROKA

kontynuacja egz. (2)

WYSTAWA MALARSTWA I GRAFIKI BIALCZAN

W BIAŁEJ PODLASKIEJ — WRZESIEŃ 1972 R.

**MUZEUM W BIAŁEJ PODLASKIEJ
WRZESIEŃ 1972 R.**

UL. POCZTOWA 4

Wydano z funduszków Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białej Podlaskiej,
Muzeum i KOŁA BIALCZAN
dla uczczenia 50-cio letniej rocznicy założenia KOŁA BIALCZAN w Białej
Podlaskiej (1922—1972)

XIV Kow
REGIONALIA

Redaktor naukowy dr Marian Kowalski
Opracowanie graficzne Marian Nowiński. Zdjęcia Stefan Okołowicz

Miejska Biblioteka Publiczna
Biała Podlaska

5 152312000003

98159

45+76] (438)
XIVb:TC:TD

Wydawnictwo Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Międzyrzecu Podlaskim
Międzyrzec Podlaski 1972. Wydanie I

Nakład 500 egz. Obj. ark. druk 2,25 wyd. 2,75. Papier ilustr. kl. III, 120 g. 61 X 86. Oddano
do składania we wrześniu 1972 r. Podpisano do druku i druk ukończono we wrześniu 1972 r.
Druk WZKart. Zam. U-5181. A-15

AUTORZY PRAC

Bazyli ALBICZUK	— malarstwo
Jerzy BRZOZOWSKI	— architektura wnętrz
Ewa FRANCAK	— malarstwo
Edward MIKOŁAJCZUK	— malarstwo, grafika
Ireneusz MIKOŁAJCZUK	— malarstwo, grafika
Marian NOWIŃSKI	— malarstwo, grafika
Ewa PEŁKA	— malarstwo
Elżbieta RÓŻNOWICZ	— architektura wnętrz
Jan RÓŻNOWICZ	— architektura wnętrz
Lucyna RÓŻNOWICZ	— malarstwo
Tadeusz RÓŻYCKI	— malarstwo

Sztuki plastyczne wymagają osobistego zaangażowania się twórców, by pobudzały najlepszą ludzką wrażliwość na to co piękne, dobre, moralne. Dzieła sztuki oddziałują na odbiorców, wskazują co najbardziej cenimy, co nas pociąga swą formą i treścią. Sztuka taka służy człowiekowi i mobilizuje swą formą i treścią. Sztuka służy człowiekowi i często mobilizuje przeciwko temu co antyestetyczne antyetyczne w stosunkach międzyludzkich.

W ramach obchodów pięćdziesiątej rocznicy założenia w Białej Podlaskiej KOŁA BIALCZAN staraniem Zarządu oraz przy wydatnym współudziale Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białej Podlaskiej zostaje zorganizowana po raz pierwszy w naszym mieście w salach miejscowego Muzeum WYSTAWA MALARSTWA I GRAFIKI BIALCZAN.

Wystawa obejmuje różne techniki malarstwa i grafiki, jak również różnych autorów. Prace swe prezentują w pełni dojrzały artyści, jak i początkujący, względnie samoucy traktujący je w sposób jakże swoisty dla lat dwudziestych i trzydziestych obecnego wieku. Są wśród wystawiających prace o wysokim poziomie artystycznym mogące konkurować nie na jednym wernisazu, czy wystawie o szerokim na przykład ogólnopolskim zasięgu.

Sądzymy, że obecna wystawa, którą udostępniamy społeczeństwu zapoczątkuje tradycję stałych, urządzanych co roku w Białej Podlaskiej przeglądów malarstwa, grafiki, rysunku, a także rzeźby i twórców miejscowych artystów oraz tych, którzy udoskonalali swą wiedzę i technikę w wyższych uczelniach sztuk pięknych i średnich szkołach plastycznych.

Prezentowana wystawa ukazuje artystyczne poszukiwania wyrazu piękna i nowoczesności, a także obejmuje główne dążenia artystów, ich aktywność, wiązanie od wewnątrz twórców z światem w jakim my żyjemy. Widać jednorodność emocjonalną i wyobraźniową. Olejne pejzaże Ireneusza Mikołajczuka, Ewy Franczak oraz Mariana Nowińskiego kompozycje stanowią swoisty wyraz wykładni filozofii,

oddania duszy artysty, wizji sugestywnej pobudzającej widza do myślenia po nowemu. Z ich obrazów w sugestywny sposób wyłaniają się kształty znaczące zarysy drzew, horyzontu, czy też postaci lub przedmiotów. Stanowią symbole, znaki natury organicznej i nieorganicznej nas otaczającej. Połączenie barw w sugestywnie malarsko-poetyckie wizje stawia przed oczami widza nowe nie znane dotąd ucieleśnienie natury z otoczeniem.

Na wystawie reprezentowana jest także tematyka pięknych białskich akwarel Tadeusza Różyckiego, artysty starszego pokolenia mieszkającego Białej, nauczyciela i wychowawcy licznych adeptów sztuki. Tadeusz Różycki maluje z natury, uwieczniając w swych pracach piękno architektury zabytków białskich. Na wystawie pokazuje między innymi wieżę wartowniczą Zamku Bialskiego, kościół pod wezwaniem św. Anny i jego dzwonnice bramową oraz fragment zabytkowego secesyjnego budynku przy ulicy Narutowicza Nr 8. Stwarza to na wystawie powiew tutejszości i swoistości. Lubimy te miłe akwarele. Jeden z nich włączony został przez mnie w projekt plakatu wystawy, czym między innymi podkreśliłem widomy znak jej białskości.

Oddzielną jak gdyby na wystawie pozycją jest reprezentacja plakatów i grafik Mariana Nowińskiego, w których pragnie ukazać ideę przedmiotu sprowadzonego do znaku graficznego. W pracach swych próbuje przeniknąć do przeciętnego człowieka i przedstawić mu problemy współczesne.

Na szczególne zainteresowanie zasługuje obraz olejny prezentowany na wystawie przez artystę samouka, rolnika bialskiego — Bazylego Albiczuka pod tytułem „Pejzaż leśny”. Albiczuk maluje z natury, wiernie ją odtwarzając na płótnie.

Wystawa — sądzymy — w pełni uwidacznia dialog dawnej sztuki malarskiej z obecną — szukającą nowych twórczych rozwiązań i dróg, ukazującą przedmioty w ruchu, w wizji przyszłości.

Artyści, których kolebką jest miasto Biała Podlaska, reprezentują już różne kierunki twórczości. Wielu z nich pięknymi zapięło się zgłoszkami na wystawach krajowych i zagranicznych, ile doznali zaszczytów poza granicami swego rodzinnego miasta trudno jest zliczyć. Są oni jednak ściślej związani z życiem twórczym centralnych ośrodków naukowych i artystycznych w Polsce, a głównie z Warszawą, Krakowem, Gdańskiem, Sopotem, Szczecinem i Wrocławiem. Kształcą swój kunszt artystyczny pod światłym kierunkiem wybitnych znawców i nauczycieli Akademii Sztuk Pięknych a nade wszystko pod kierunkiem profesorów i mistrzów, takich jak: Michał Bylina, Tadeusz Dominik, Aleksander Kobzdej, Ludwik Maciąg, Stanisław Poznański, Daniel Szczechura, Jerzy Tchórzewski oraz Henryk Tomaszewski.

Radosnym jest fakt, że nie zapomnieli o swym mieście rodzinnym, pragną oddać chociaż małą część swych twórców i wpłynąć na nowe ukształtowanie smaku tutejszego odbiorcy.

Jesteśmy im za to wdzięczni.

Dr. Marian Kowalski

BAZYLI ALBICZUK

Urodził się w roku 1910 we wsi Dąbrowica Duża w pow. Biała Podlaska.
rolnik, artysta-samouk.

We wsi Dąbrowica Mała mieszka rolnik, Bazyli Albiczuk, który maluje na płótnie podlaskie pejzaże, szkicuje w ołówku postacie ludzi i zwierząt, rzeźbi w drzewie...

Twórczość tego artysty-samouka różni się jednak i to poważnie od sztuki prymitywu, są natomiast pełne niezwyklej autentyczności, wierności szczegółom, ludowej. Akwarele czy olejne obrazy Albiczuka nie mają w sobie nic z ludowego wskutek czego przypominają nieraz do złudzenia kolorowe fotografie.

Bazyli Albiczuk urodził się i wychował w ubogiej podlaskiej wiosce. Podobnie jak jego rówieśnicy pasł krowy, pracował na roli ojcowskiej, uczył się w wiejskiej szkółce, odbył służbę wojskową. We wrześniu 1939 roku gdzieś w walkach w Borach Tucholskich dostał się do niemieckiej niewoli, z której powrócił do swych rodzinnych podlaskich stron po zakończeniu działań wojennych w 1945 roku.

W roku 1948 u tego blisko czterdziestoletniego mężczyzny wystąpiło nieoczekiwane ogromne zainteresowanie malarstwem. Albiczuk zaczął rysować i malować. Początkowo nieudolnie, nieporadnie, nieśmiało, kryjąc się z tym przed wszystkimi. Później rysował i malował coraz lepiej piękniej, dojrzalej. Wrażliwy na piękno natury począł odtwarzać krajobrazy swych rodzinnych stron — Podlasia.

Po kilku latach przyjął swoistą metodą i technikę twórczości. Na niewielkiej kartce kartonu malował akwarelą prawie fotograficzną kopię fragmentu krajobrazu, by potem w swej wiejskiej izbie przenosić fragment ten w znacznym powiększeniu już farbą olejną na płótno.

Obrazy malowane ręką Albiczuka przedstawiają wiejskie chaty, drzewa przydrożne, pola, lasy i pełne barwnego kwiecia wiejskie ogrody w różnych porach roku.

Akwarele czy olejne obrazy Albiczuka zasługują na zainteresowanie. Urzekają harmonią barw, ujęciem i wyborem tematu, wykonaniem. Są oryginalne. Dostrzega się w nich rękę utalentowanego artysty.

PEJZAZ LEŚNY (OLEJ)

JERZY
BRZozowski

Urodził się w roku 1926 w Lublinie
Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku.

Od roku 1933 do 1945 mieszkaniec Białej Podlaskiej, uczeń szkół białskich. W latach 1945—1948 uczył się w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni. Po ukończeniu w roku 1953 Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku zamieszkał w Szczecinie. Co roku odwiedza Białą Podlaską, w której ma rodzinę, kolegów i przyjaciół.

Udział w ważniejszych wystawach IV OWP — Warszawa 1954 r. „Arsenał” — Warszawa 1955 rok, wystawa X-lecia Plastyki Wybrzeża — Sopot 1955 r., Salony Jesienne w Radomiu — 1956, 1957, 1958, 1959, 1960 r., Wystawy Plastyki Ziem Nadodrzańskich — Warszawa, Wrocław 1959, 1961, 1963, 1966, Festiwal Sztuk Plastycznych — Sopot 1959 r., Ogólnopolskie Wystawy „Złotego Grona” w Zielonej Górze — 1963, 1965, 1969, V Ogólnopolska Jubileuszowa Wystawa Marynistyczna — Warszawa 1964 r., Festiwałe Polskiego Malarstwa Współczesnego — Szczecin 1962, 1964, 1966, 1968, 1970 r., Prezentacja Krajów Demokracji Ludowej — Szczecin 1967 r., wystawy Retrospektywne XV lecia i XX lecia PRL — Warszawa 1961, 1965 r., „Malarstwo w Polsce Ludowej” — Muzeum Narodowe Warszawa 1970 rok.

Wystawy zagraniczne: Festiwal Młodego Malarstwa — Bukareszt 1954 r., Ystad — Szwecja 1963 r., Arhus — Dania 1965 r., Rostock — NRD 1970 r., Ryga — ŁSRR 1970 r.

Wystawy grupowe: „Grupa 7”, „Grupa 13”, „Grupa Szczecińska” — Warszawa — Łódź — Toruń — Poznań.

Wystawy indywidualne: rysunek — Szczecin 1955 r., 1960 r., malarstwo — Szczecin 1961 r., Galeria Malarstwa Współczesnego — Gdańsk 1967 r., Olsztyn — Zamek 1969 r.

Udział w plenerach międzynarodowych: Osieki — 1965 r., 1969 i ogólnopolskich — Białowieża 1966 r., Łagów 1970 r.

Nagrody: Festiwałe Polskiego Malarstwa Współczesnego 1962 r., medal, 1964, 1968, 1970 r. — nagrody, V Jubileuszowa Wystawa Marynistyczna —

1964 r. — nagroda MKiS, nagroda za całokształt pracy artystycznej PWRN Szczecin 1967 r.

Prace w muzeach: w Bydgoszczy, Bytomiu, Białymstoku, Gdańsku, Koszalinie, Olsztynie, Toruniu, Zielonej Górze oraz w Muzeum Narodowym w Szczecinie i w zbiorach MKiS.

Jest współautorem wystroju plastycznego na statkach armatorów polskich oraz na statkach armatorów CRS, Indii, Indonezji, Iranu, ZSRR.

*
* *

„— Jerzy Brzozowski, jak każdy zresztą niemal mężczyzna, ma w sobie coś z szalałwą, szerokiego bujnego temperamentu obcego wszelkim rygorom i ograniczeniom. Z wyjątkiem tych, które sam sobie dobrowolnie narzucił. Jest zaś nimi właściwie wyłącznie dźwięczność i świetlistość tonacji, w których osiągnął nie byle jakie wyniki. Jego płaszczyzny mięiste, lecz jednocześnie przejrzyste i zwiewne otwierają przed widzem przestrzenie umownych pejzaży, pulsują ruchem roztańczonych plam barwnych zagęszczeń i rozrzedzeń koloru, przerywanych nagłymi rozbłyskami aktywnych plam czerwieni, błękitów czy zieleni.

Oglądając to nader sensualne i wielbiące piękno świata malarstwo nie zapominajmy jednak o podtekstach. O tym, że rolą sztuki jest w pierwszym rzędzie mówić, zaś w drugim dopiero, przedstawiać i komentować.”

Jerzy Madeyski

EWA
FRANCZAK

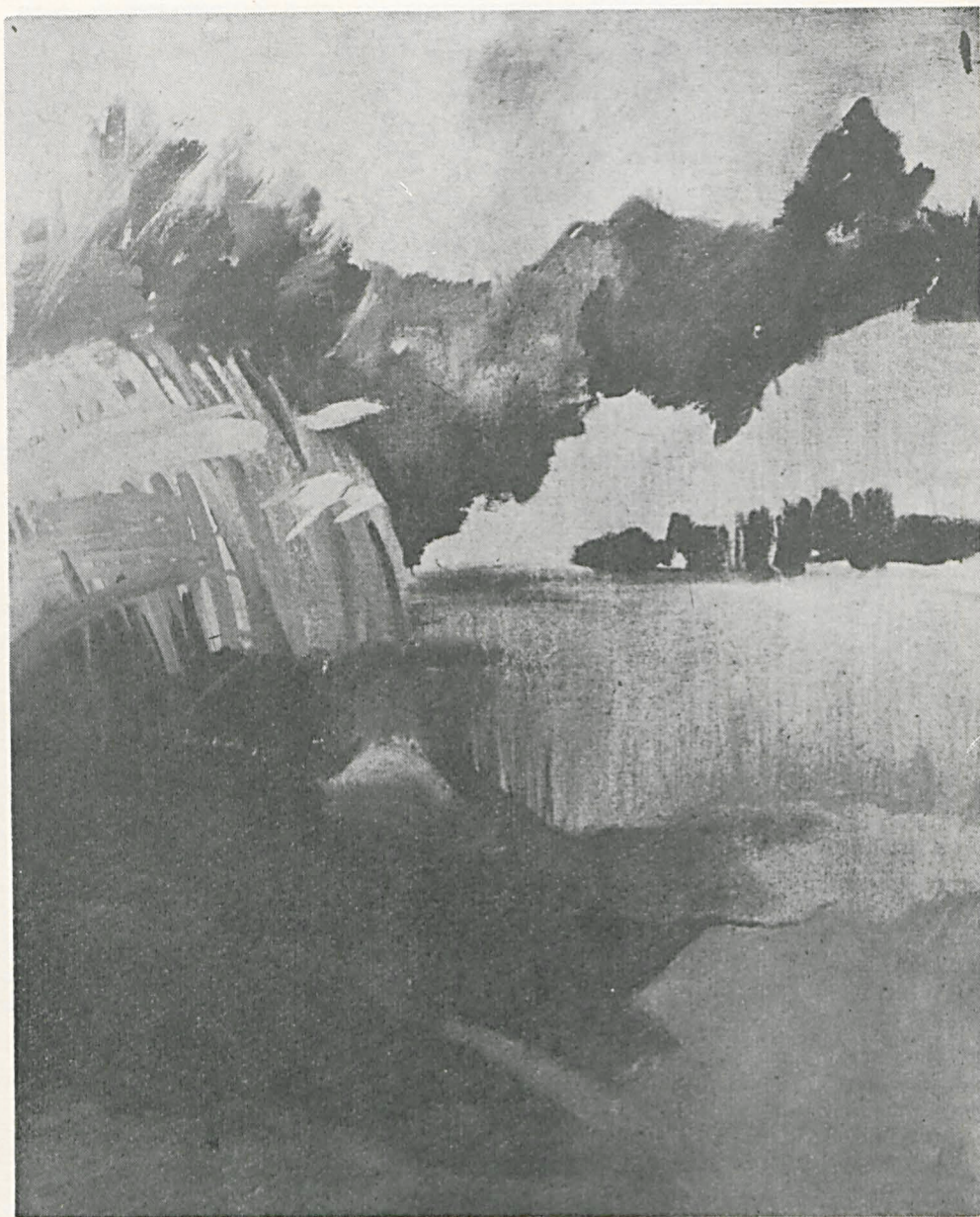
Urodziła się w roku 1950 w Białej Podlaskiej
studentka IV roku Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
Wydział Malarstwa.

Będąc uczennicą szkoły podstawowej uczęszczała na zajęcia kółka plastycznego prowadzonego w Domu Kultury Dzieci i Młodzieży w Białej Podlaskiej przez nauczycieli: Tadeusza Różyckiego i Edwarda Mikołajczuka. W latach 1964—1969 uczyła się w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Lublinie. Od roku 1969 studiuje na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

W latach 1969—1971 studiowała pod kierunkiem doc. Ludwika Maciąga, obecnie pod kierunkiem profesora Aleksandra Kobzdeja. Jako specjalizację obrała sobie kierunek: malarstwo na tkaninie.

PEJZAŻ I (OLEJ)

PEJZAŽ II (OLEJ)

PEJZAŽ III (OLEJ)

EDWARD
MIKOŁAJCZUK

Urodził się w roku 1937 w Białej Podlaskiej
Nauczyciel.

Jest starszym bratem Ireneusza Mikołajczuka. Ukończył w 1957 roku Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Lublinie a następnie w roku 1959 dwuletnie Studium Nauczycielskie w Warszawie. W tymże roku rozpoczął pracę jako nauczyciel w szkole podstawowej nr 5 w Białej Podlaskiej prowadząc jednocześnie zajęcia w kółku plastycznym w Domu Dzieci i Młodzieży. Pełen zamiłowania i pasji do malarstwa potrafił tę pasję przekazać młodzieży.

Edward Mikołajczuk poświęciwszy się pracy pedagogicznej w szkolnictwie podstawowym nie zrezygnował bynajmniej z własnej twórczości artystycznej w dziedzinie malarstwa i grafiki. Jego młodzi wychowankowie z kółka plastycznego m. in. Ewa Franczak, Ewa Pełka są dzisiaj studentkami Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

IRENEUSZ
MIKOŁAJCZUK

Urodził się w roku 1947 w Białej Podlaskiej.
Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
Wydział Malarstwa i Grafiki.

W latach 1961—1966 uczył się w Państwowym Liceum Techniki Teatralnej w Warszawie. W latach 1966—1972 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Grafiki w Katedrze Projektowania Graficznego u profesora Henryka Tomaszewskiego. Malarstwo studiował pod kierunkiem doc. Tadeusza Dominika (I i II rok) oraz pod kierunkiem doc. Jerzego Tchórzewskiego (III, IV i V rok).

Studia ukończył 1972 roku z wyróżnieniem.

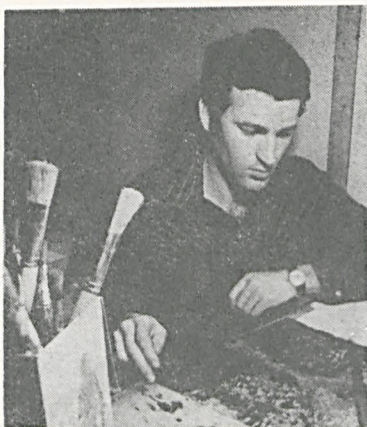

MODELKA W PRACOWNI I (OLEJ)

PEJZAŻ (OLEJ)

MARIAN
NOWIŃSKI

Urodził się w roku 1944 w Brześciu n/Bugiem
student V roku Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
Wydział Grafiki.

Po ukończeniu Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Lublinie w roku 1964 rozpoczął studia wyższe na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim na Wydziale Historii Sztuki. Mając za sobą cztery lata studiów rozpoczyna naukę w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w 1968 roku na Wydziale Malarstwa i Grafiki. W dziedzinie plakatu artystycznego pracuje pod kierunkiem profesora Henryka Tomaszewskiego, studia w pracowni malarstwa odbywa pod kierunkiem profesora Stanisława Poznańskiego. Podejmuje także dodatkową specjalizację w dziedzinie filmu animowanego u Daniela Szczechury.

Prace Mariana Nowińskiego brały udział w szeregu konkursach i uzyskały następujące nagrody:

W roku 1968 — druga nagroda za plakat pn. „Chrońmy przyrodę” (plakat wykonany wspólnie z K. Furgą)

W roku 1969 — pierwsza nagroda za plakat o tematyce przyjaźni polsko-radzieckiej.

— dwie nagrody w dziedzinie plakatu politycznego, temat: wojna w Vietnamie.

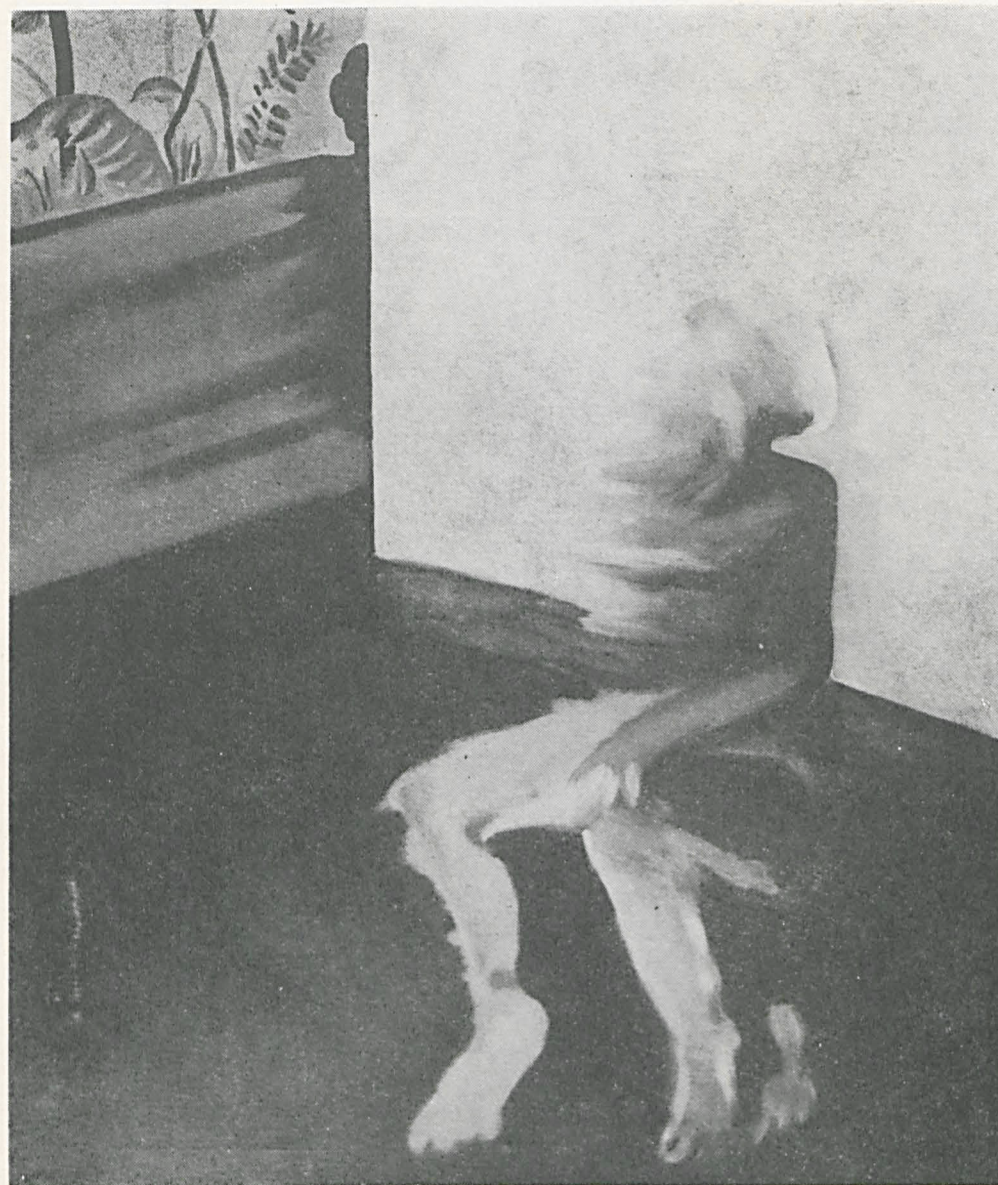
W roku 1970 — wyróżnienie za plakat pn. „V Zjazd ZMS” (plakat wykonany wspólnie z K. Furgą)

W roku 1971 — druga nagroda za plakat o tematyce teatralnej, „Na dnie” — Gorkiego.

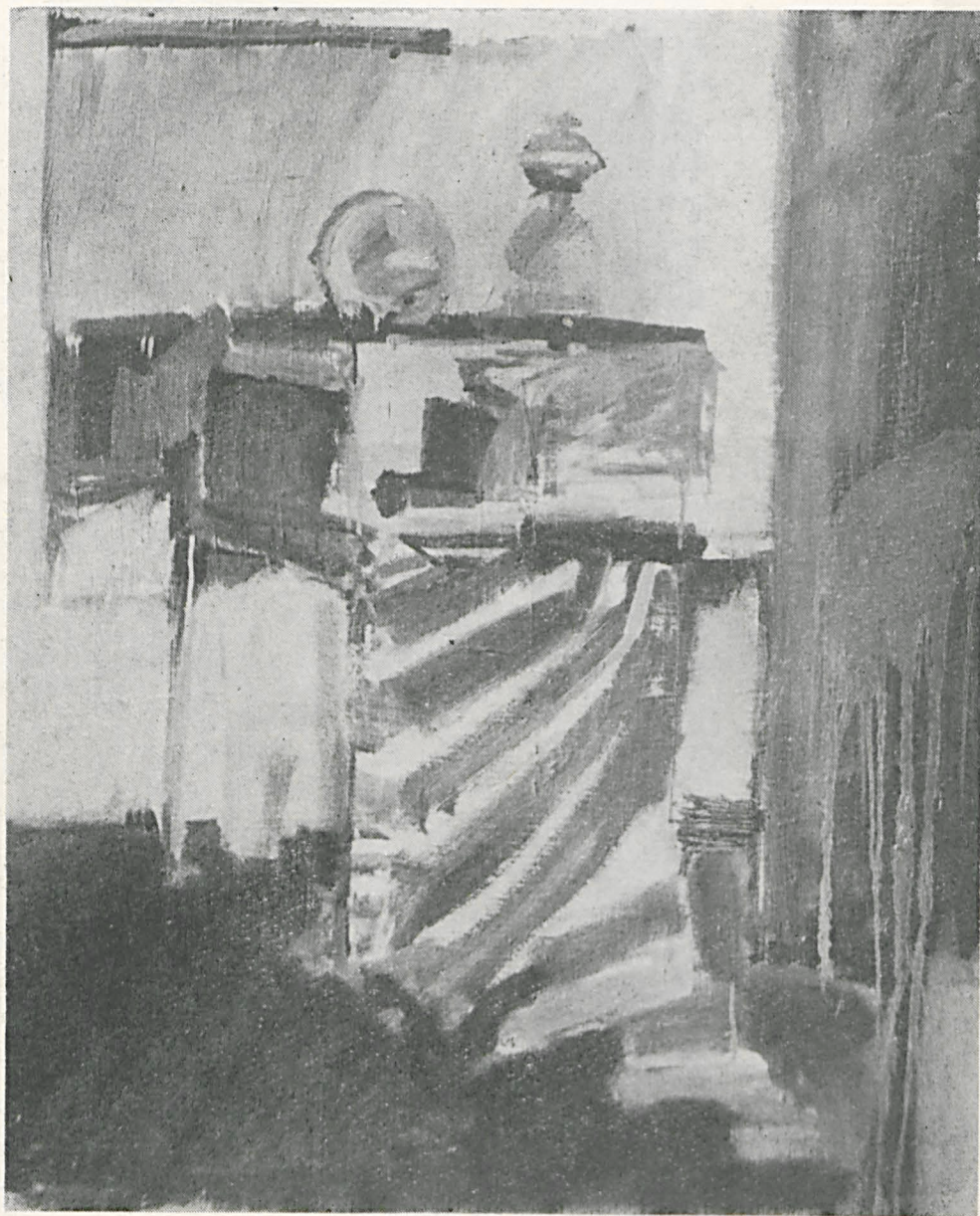
W roku 1972 — wyróżnienie za plakat temat: „Oszczędzajmy w PKO”

— trzecia nagroda za plakat — temat: „V festiwal kulturalny studentów Polski Ludowej — Wrocław 72”

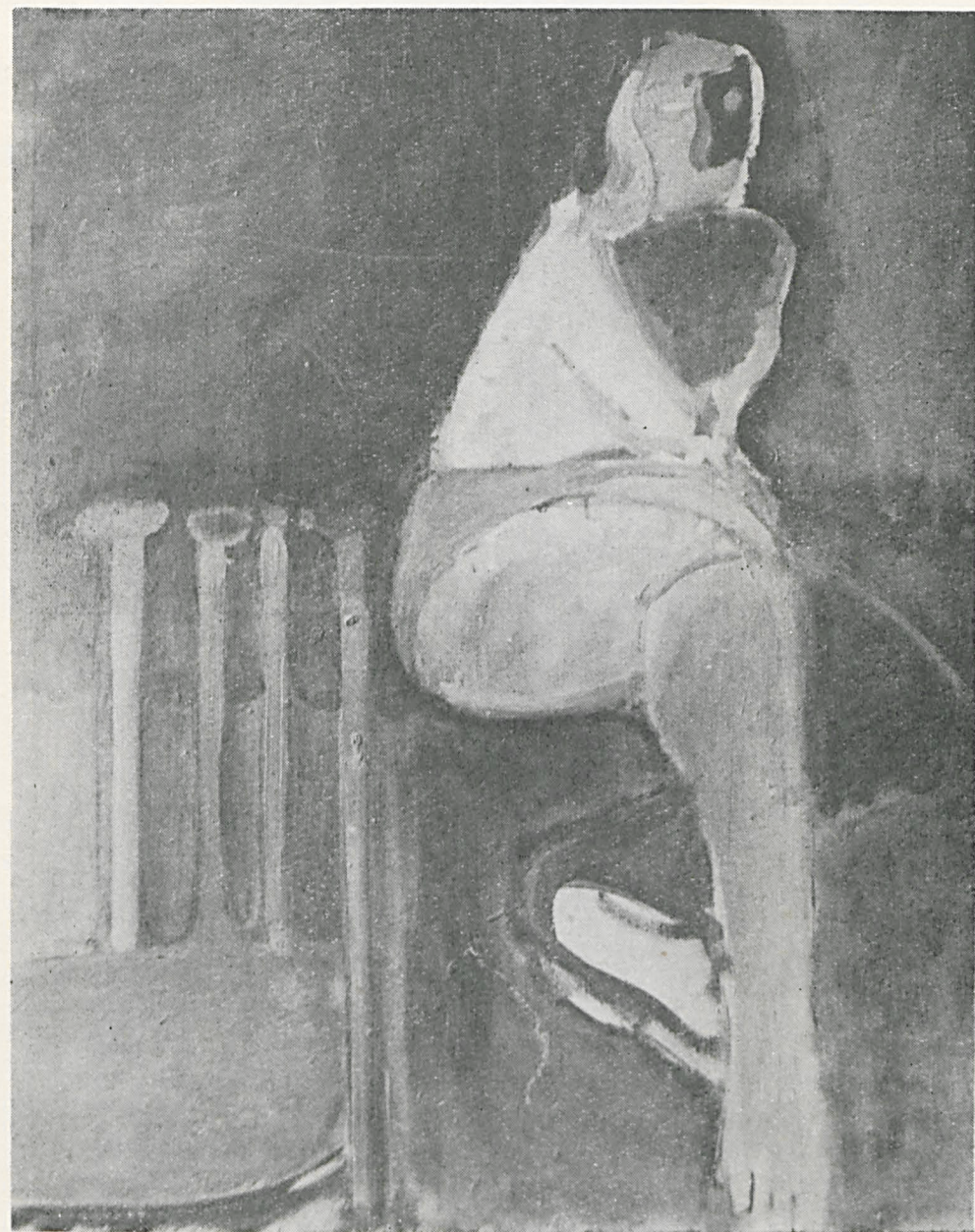
Również w roku 1972 praca Mariana Nowińskiego brała udział w wystawie pokonkursowej plakatu w Wilanowie (o tematyce antyatomowej).

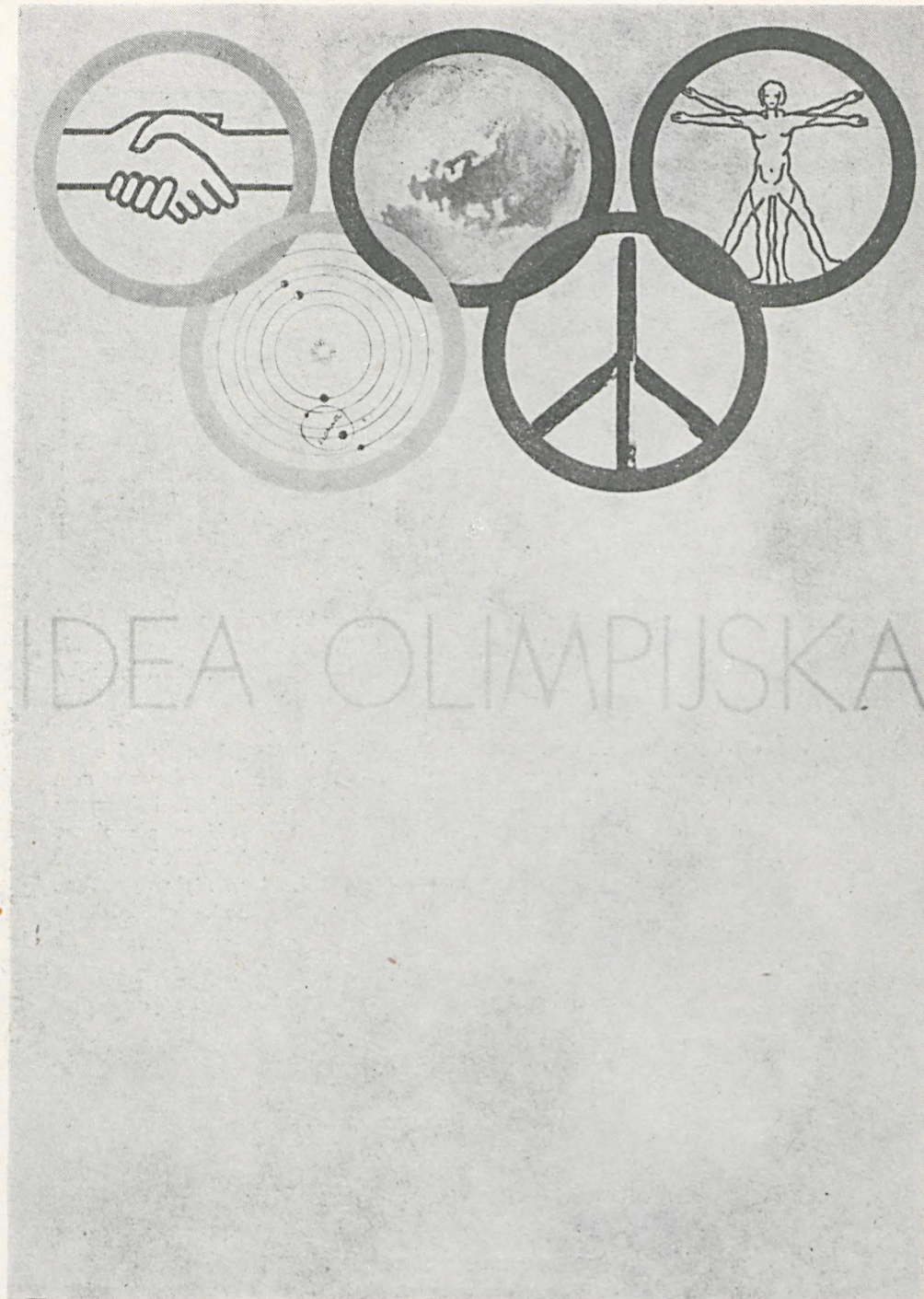
MODELKA W PRACOWNI II (OLEJ)

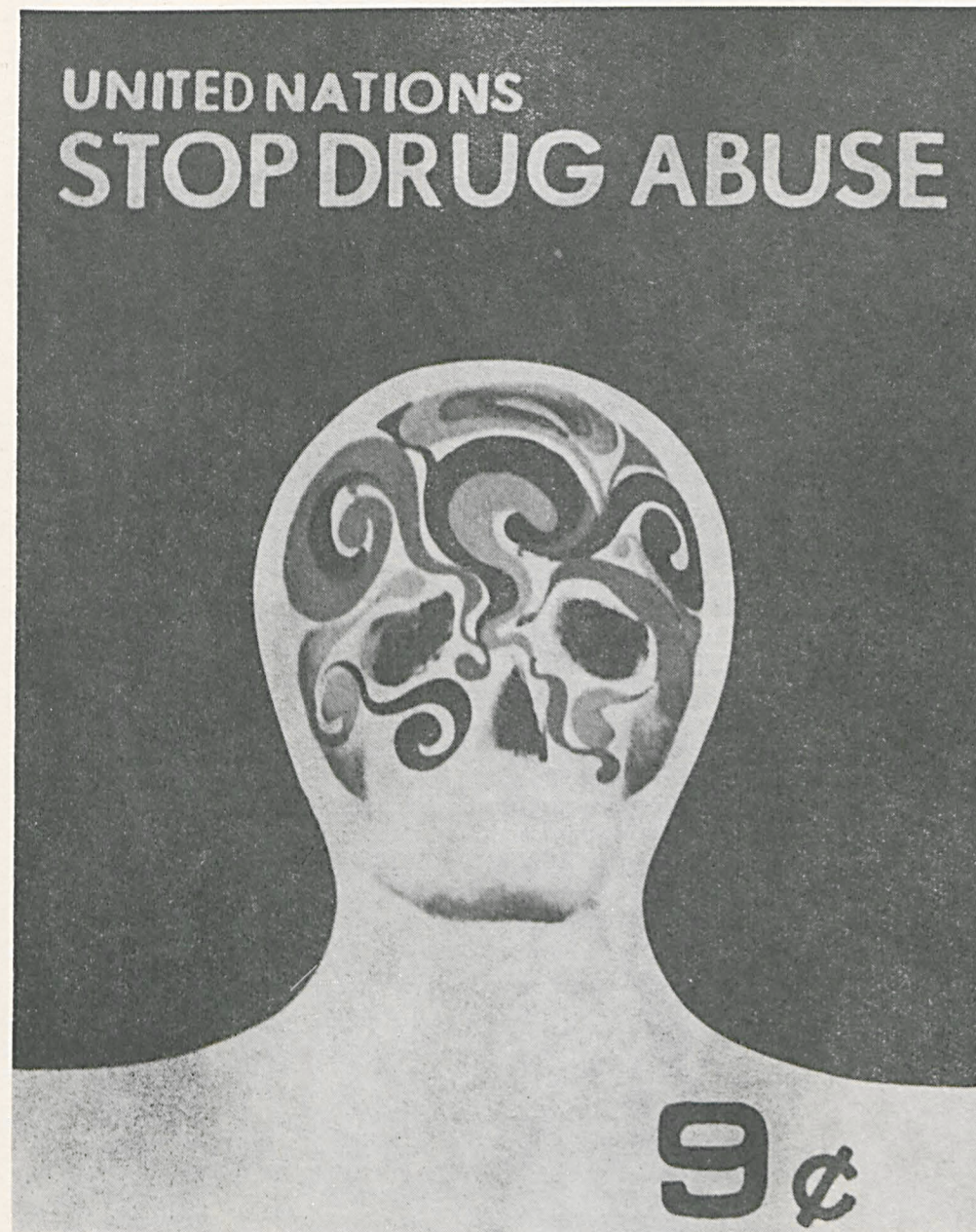
MARTWA NATURA (OLEJ)

KOMPOZYCJA Z MODELKĄ (OLEJ)

PLAKAT PT. IDEA OLIMPIJSKA

PROJEKT ZNACZKA POCZTOWEGO DLA ONZ
PT. DOŚĆ NADUŻYWANIA NARKOTYKÓW O WARTOŚCI 9 CENTÓW

EWA
PEŁKA

Urodziła się w roku 1952 w Białej Podlaskiej
studentka I roku Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
Wydział Malarstwa.

Jako uczennica szkoły podstawowej uczęszczała na zajęcia w kółku plastycznym prowadzonych w Domu Kultury Dzieci i Młodzieży w Białej Podlaskiej przez nauczycieli: Tadeusza Różyckiego i Edwarda Mikołajczuka. W latach 1966—1970 uczyła się w Liceum Ogólnokształcącym im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Białej Podlaskiej. W roku 1972 po pomyślnie złożonym egzaminie wstępnym została przyjęta na I rok studiów w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydział Malarstwa.

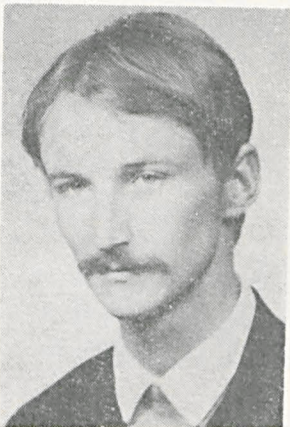

ELŻBIETA
RÓŻNOWICZ

Urodziła się w roku 1950 w Białej Podlaskiej
studentka V roku Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.
Wydział Architektury Wnętrz.

Jest siostrą Elżbiety Różnowicz. Podobnie jak starsza siostra brała udział w pracach kółka plastycznego w Domu Kultury Dzieci i Młodzieży w Białej Podlaskiej pod kierunkiem nauczycieli: Tadeusza Różyckiego i Edwarda Mikołajczuka.

W latach 1964—1968 była uczennicą Liceum Ogólnokształcącego im. Emili Plater w Białej Podlaskiej. W roku 1968 po otrzymaniu matury rozpoczęła studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Architektura Wnętrz.

JAN
RÓŻNOWICZ

Urodził się w roku 1946 w Białej Podlaskiej
student III roku Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
Wydział Architektury Wnętrz.

Jan Różnowicz jest rodzonym bratem Lucyny i Elżbiety Różnowicz. W latach 1960—1964 był uczniem Liceum Ogólnokształcącego im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Białej Podlaskiej. Po uzyskaniu matury rozpoczął studia na Politechnice Warszawskiej aby następnie od roku 1969 studiować na Akademii Sztuk Pięknych.

LUCYNA
RÓŻNOWICZ

Urodziła się w roku 1940 w Białej Podlaskiej.
Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
Wydział Malarswa.

Jako uczennica szkoły podstawowej w Białej Podlaskiej uczęszczała na zajęcia w kółku plastycznym prowadzonym w Domu Kultury Dzieci i Młodzieży w Białej Podlaskiej przez nauczyciela Tadeusza Różyckiego. W latach 1954—1957 była uczennicą Liceum Ogólnokształcącego im. Emilii Plater w Białej Podlaskiej. W roku 1958 rozpoczęła studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie otrzymując dyplom ukończenia studiów w 1963 roku. Studiowała m. in. pod kierunkiem Ludwika Maciąga. Prace Lucyny Różnowicz brały udział w szeregu wystawach malarstwa w kraju i zagranicą. Od 1971 roku Lucyna Różnowicz przebywa czasowo w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej.

TADEUSZ
RÓŻYCKI

Urodził się w roku 1896 w Winnikach k/Lwowa (USRR)
Nauczyciel — emeryt.

Ukończył Seminarium Nauczycielskie we Lwowie oraz Wyższy Kurs Nauczycielski w Warszawie w zakresie nauczania rysunku zawodowego. W roku 1933 przybył do Białej Podlaskiej w której mieszka po dziś dzień. Był i jest w całym tego słowa znaczeniu artystą-malarzem, który prawie całą swą twórczość poświęcił Białej Podlaskiej. W okresie międzywojennym, w latach hitlerowskiej okupacji, w Polsce Ludowej — Tadeusz Różycki ze stalugami, stołeczkiem i paletą bądź szkicownikiem pojawiał się w różnych punktach miasta malując i szkicując. W pracy tej towarzyszyła mu zawsze grupka młodzieży, chłopców i dziewcząt, przyglądając się z ogromnym zainteresowaniem twórczej pracy artysty-malarza.

Tadeusz Różycki ma za sobą blisko czterdzieści lat pracy pedagogicznej wśród młodzieży szkół podstawowych. Przez 10 lat swej pracy nauczycielskiej był instruktorem prowadzącym kółko plastyczne w Domu Dzieci i Młodzieży w Białej Podlaskiej. Będąc już na emeryturze nie zrezygnował z pracy z młodzieżą. Jego młodzi wychowankowie z kółka plastycznego ukończyli bądź są studentami Akademii Sztuk Pięknych, Wyższych Sztuk Plastycznych, ukończyli Licea Sztuk Plastycznych. To właśnie pod jego czułą, troskliwą i pełną pasji do malarstwa opieką próbowali swych pierwszych, dzieciennych kroków w dziedzinie twórczej, młodzi adepci tej pięknej i trudnej sztuki. Dzisiaj, po latach ze wzruszeniem i serdecznością wspominają swego zacnego pedagoga i opiekuna już samodzielni twórcy, już studenci wyższych szkół plastycznych. Tadeusz Różycki dumny jest ze swych wychowanków i cieszy się zawsze ogromnie z twórczych i artystycznych sukcesów swej młodzieży widząc w tym i swoją skromną część pracy.

W roku 1968 Tadeusz Różycki otrzymał od Ministra Kultury i Sztuki uprawnienia zawodowego artysty-malarza.

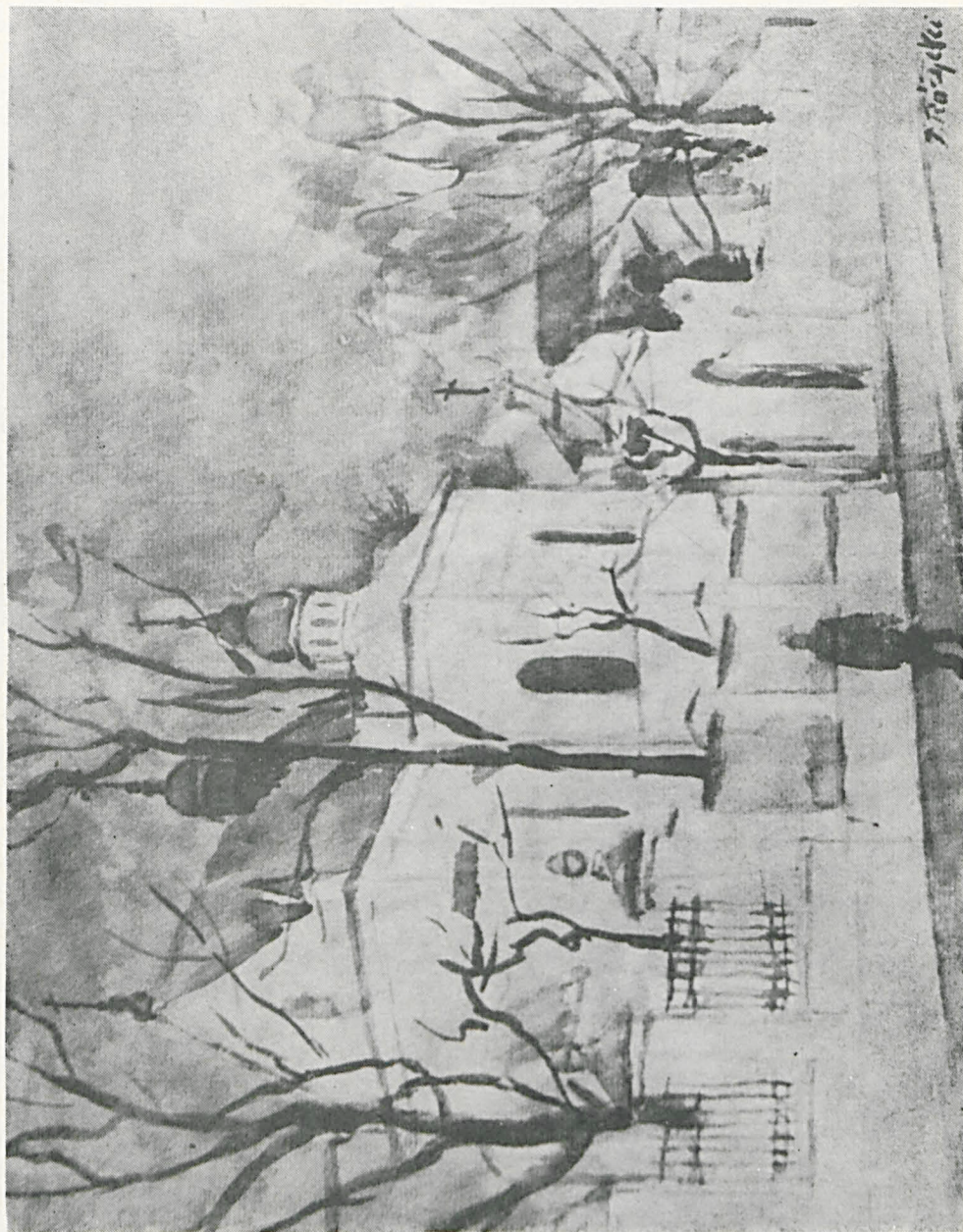
WIEŻA WARTOWNICZA ZAMKU BIAŁSKIEGO (AKWARELA)

DZWONNICA BRAMOWA KOŚCIOŁA POD WEZW. ŚW. ANNY OD STRONY UL. BUDKIEWICZA (AKWARELA)

FRAGMENT UL. NARUTOWICZA Z BUDYNKIEM SECESYJNYM POD NR 8 (AKWARELA)

KOŚCIÓŁ POD WEZW. ŚW. ANNY (AKWARELA)

BIALCZANIE — absolwenci, studenci i uczniowie wyższych i średnich szkół plastycznych oraz amatorzy nie wystawiający na wystawie swych dzieł, ale zajmujący się twórczością artystyczną w dziedzinie malarstwa, grafiki i ceramiki.

KRYSTYNA BILSKA-PERKOWSKA

urodziła się w Białej Podlaskiej w roku 1933, ukończyła Liceum Sztuk Plastycznych w Lublinie a następnie w roku 1956 Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Gdańsku. Mieszka i pracuje twórczo na Wybrzeżu (Gdynia—Gdańsk).

KAZIMIERZ BŁONKO

urodził się w roku 1939 w Piszczacu w powiecie Biała Podlaska, ukończył Liceum Sztuk Plastycznych w Lublinie a roku 1966 Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Mieszka i pracuje twórczo w Szczecinie zajmując się malarstwem i projektowaniem plastycznym wystaw artystycznych. Jest sekretarzem Zarządu Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków w Szczecinie.

FELIKS BUJNIK

urodził się w 1917 r. w Rososzu. Wykształcenie podstawowe. Mistrz krawiecki. Maluje widoki i pejzaże Białej i okolicy oraz portrety, głównie farbą olejną. Prace swe wystawiał w P.D.K. w Białej Podlaskiej w 1962 r.

TADEUSZ KWAŚNIEWSKI

urodził się w roku 1911 we Lwowie. Ukończył Liceum Sztuk Plastycznych we Lwowie oraz w Warszawie 2 lata Akademii Sztuk Pięknych. Wojna przerywa dalsze studia. Ze względu na prześladowania hitlerowców, ukrywa się na Podlasiu. Od 1941 r. przebywa na wsi powiatu białskiego. Tuż po wyzwoleniu Białej Podlaskiej obejmuje funkcję kierownika Referatu Kultury w Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białej Podlaskiej, gdzie funkcję tę pełni po dzień dzisiejszy. Przez 20 lat prowadził Teatr Ziemi Podlaskiej w Białej Podlaskiej. Zajmował się głównie kostiumologią, scenografią i reżyserią. Występował również i jako aktor. Uprawie malarstwo techniką olejną, celuje w portrecie i kompozycji. W życiu swym wiele czasu poświęcał polichromii i scenografii.

Wystawiał w Klubie Plastyka przy Powiatowym Domu Kultury w Białej Podlaskiej w latach 1962 i 1968.

Za swą długoletnią działalność kulturalną, oświatową i społeczną został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem X-lecia Polski Ludowej oraz odznakami: Zasłużonego Działacza Kultury, Rad Narodowych, Złotą honorową TPPR, Brązową SFOS i pamiątkowym medalem XXV-lecia ORMO

LUDWIK ŁOTOŻA

urodził się w 1900 r. w Januszowie (ZSRR). Wykształcenie niepełne średnie. Pracę twórczą rozpoczął w 1918 r. i tworzy do chwili obecnej. Tematyka prac to pejzaże Białej Podlaskiej i okolicy. Operuje tuszem, ołówkiem, temporą, akwarelą i olejem. Brał udział na wystawach amatorów plastyków w Białej Podlaskiej i w Lublinie w latach 1962—1967.

LUDWIK MACIĄG

urodził się w roku 1921 w Białej Podlaskiej, maturę ogólnokształcącą uzyskał w roku 1939 w Białej Podlaskiej w Liceum im. Józefa Ignacego Kraszewskiego. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie. Obecnie jest docentem i dziekanem na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Jest młodszym bratem Ottona Maciąga.

OTTO MACIĄG

urodził się w roku 1918, absolwent Liceum i Gimnazjum im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Białej Podlaskiej. Uczestnik walk wrześniowych 1939 roku na Podlasiu, porucznik w Dywizji Pancerniej gen. S. Maczka. Ukończył wyższe studia malarstwa i grafiki w Londynie po II wojnie światowej. Obecnie wykładowca malarstwa, grafiki, rysunku, rzeźby i ceramiki artystycznej w szkole średniej w Monmouth w Wielkiej Brytanii. W swej tece artystycznej posiada wiele szkiców, rysunków, grafiki wykonywanej nieraz w czasie marszu i boju na szlaku walk dywizji pancerniej gen. S. Maczka. Zajmuje się twórczością artystyczną w dziedzinie malarstwa, grafiki, ceramiki.

KAZIMIERZ NEKANDA TREPKA

urodził się w 1918 r. w Warszawie. Lekarz. W czasie wojny obok studiów medycznych studiował również na Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1944/45. Amatorską twórczością plastyczną zaczął zajmować się od roku 1938 (akwarela, sucha igła, drzeworyt). Obecnie zajmuje się małymi formami graficznymi głównie w technice linorytowej (ex libris, grafika użytkowa) oraz w akwareli. W latach 1957–1960 mieszkając na Dolnym Śląsku brał udział w wystawach amatorów plastyków powiatu jeleniogórskiego i we Wrocławiu wystawiając głównie akwarele i linoryty. W latach 1961–1967 kilkakrotnie brał udział w wystawie amatorów plastyków w Lublinie i w Białej Podlaskiej, a w 1967 r. na ogólnopolskiej wystawie amatorów plastyków pracowników służby zdrowia (otrzymał wyróżnienie w dziale grafiki). W 1968 r. brał udział na wystawie ex librisu lubelskiego w Lublinie.

JAN ROMANIUK

urodził się w 1933 r. w Białej Podlaskiej. Wykształcenie średnie techniczne. Zaczął tworzyć od 1958 r. Operuje takimi technikami jak: tempora, akwarela, olej. Główny nurt jego tematyki to pejzaże. Brał udział na wystawie plastyków amatorów w Białej Podlaskiej i w Lublinie.

JERZY STYCZYŃSKI

urodził się w 1933 r. w Brześciu n/Bugiem. Wykształcenie średnie, z zawodu jest kaligrafem. Pracę twórczą rozpoczął w 1954 r. Operuje najchętniej piórkiem, ołówkiem, akwarelą i czasami olej. Tematyka prac to pejzaże, batalistyka i portret. Brał udział w wystawach amatorów plastyków w Lublinie i w Białej Podlaskiej oraz na wystawie w Puławach.

SPIS PRAC

BAZYLI ALBICZUK

1. Pejzaż leśny I	1960	olej	40 × 60 cm
2. Kwiaty i owoc	1948	akwarela	50 × 70 cm
3. Wiosna i chata	1951	akwarela	40 × 65 cm
4-7. Cykl 4 obrazy pt. Ogród w czterech porach roku	1969	olej	50 × 65 cm
8. Jesień w lesie	1963	akwarele	50 × 65 cm

JERZY BRZOZOWSKI

1. Pejzaż morski I	1968	olej	50 × 70 cm
2. Pejzaż morski II	1969	olej	50 × 70 cm
3. Kompozycja morską	1964	olej	130 × 80 cm
4. Kompozycja brunatna	1964	olej	81 × 65 cm
5. Port V	1964	olej	65 × 100 cm

EWA FRAN CZAK

1. Pejzaż I	1972	olej	70 × 90 cm
2. Pejzaż II	1972	olej	70 × 90 cm
3. Pejzaż III	1971	olej	65 × 90 cm
4. Pejzaż ze Skoków	1970	olej	50 × 75 cm
5. Okno	1970	olej	55 × 70 cm
6. Modelka w pracowni I	1971	olej	80 × 100 cm
7. Modelka w pracowni II	1972	olej	80 × 100 cm
8. Prace z kompozycji: projekty tkanin	1972	collage	100 × 70 cm
9. Prace z kompozycji: projekty tkanin	1972	collage	100 × 70 cm
10. Prace z kompozycji: projekty tkanin	1972	collage	25 × 30 cm
11. Prace z kompozycji: projekty tkanin	1972	collage	25 × 30 cm
12. Prace z kompozycji: projekty tkanin	1972	collage	25 × 30 cm
13. Prace z kompozycji: projekty tkanin	1972	collage	25 × 30 cm
14. Prace z kompozycji: projekty tkanin	1972	collage	25 × 30 cm
15. Prace z kompozycji: projekty tkanin	1972	collage	25 × 30 cm
16. Prace z kompozycji: projekty tkanin	1972	collage	25 × 30 cm

EDWARD MIKOŁAJCZUK

1. Kwiaty	1969	linoryt	20 × 75 cm
2. Corrida	1970	linoryt	25 × 35 cm
3. Bydgoszcz	1970	linoryt	35 × 75 cm
4. Zubr	1971	linoryt	45 × 75 cm
5. Martwa natura	1971	linoryt	40 × 75 cm
6. Pomnik Hasiora	1971	linoryt	35 × 75 cm

IRENEUSZ MIKOŁAJCZUK

1. Plakat pt. Klub książki dookoła świata	1971		100 × 70 cm
2. Projekt kalendarza 14-sto str. GRA (wyróżniona praca dyplomowa z pracowni prof. Henryka Tomaszewskiego)	1972		100 × 70 cm
3. Modelka w pracowni I	1971	olej	50 × 70 cm
4. Modelka w pracowni II	1971	olej	50 × 70 cm
5. Pejzaż	1970	olej	50 × 70 cm

MARIAN NOWIŃSKI

1. Plakat pt. Wietnam zwycięży	1969		50 × 70 cm
2. Plakat pt. Dlaczego?	1969		100 × 70 cm
3. Plakat dla Festiwalu Studentów Polski Ludowej	1972		100 × 70 cm
4. Plakat pt. Idea olimpijska	1971		100 × 70 cm
5. Plakat pt. Klub książki dookoła świata	1971		100 × 70 cm

6. Projekt znaczka pocztowego dla ONZ pt. Dość nadużywania narkotyków o wartości 9 centów	1971		12 × 18 cm
7. Grafiki (sztuk pięć)	1971/72		
8. Kompozycja z modelką	1972	olej	70 × 80 cm
9. Martwa natura	1969	olej	70 × 80 cm
10. Pejzaż I	1970	olej	70 × 80 cm
11. Pejzaż II	1972	olej	70 × 80 cm

EWA PEŁKA

1. Portret Babci M. Sadownik	1971	węgiel	40 × 60 cm
2. Portret Barbary Drwięgi	1971	ołów	40 × 60 cm
3. Portret Darka Maługi	1971	węgiel	40 × 60 cm
4. Portret chłopca w świetlicy grającego w szachy	1972	ołów	30 × 40 cm
5. Martwa natura I	1970	olej	30 × 40 cm
6. Dom przyul. Akademickiej w Białej Podlaskiej	1971	olej	30 × 40 cm
7. Martwa natura II	1970	akwarela	30 × 40 cm

ELŻBIETA RÓŻNOWICZ

1. Martwa natura I	1969	olej	70 × 100 cm
2. Martwa natura II	1971	olej	70 × 100 cm
3. Martwa natura III	1971	olej	70 × 100 cm
4. Akt	1970	olej	70 × 100 cm
5. Portret Danuty Wrzały	1970	olej	50 × 70 cm

JAN RÓŻNOWICZ

1. Martwa natura I	1969	olej	70 × 100 cm
2. Martwa natura II	1969	olej	70 × 100 cm
3. Martwa natura III	1972	olej	50 × 70 cm
4. Pejzaż górski	1972	olej	80 × 100 cm
5. Wnętrze pracowni	1971	olej	70 × 100 cm
6. Akt siedzący	1971	olej	80 × 100 cm
7. Modelka w pracowni I	1972	olej	80 × 100 cm
8. Modelka w pracowni II	1972	olej	80 × 100 cm
9. Pejzaż	1972	olej	80 × 50 cm

LUCYNA RÓŻNOWICZ

1. Wnętrze pracowni I	1965	olej	70 × 50 cm
2. Wnętrze pracowni II	1965	olej	70 × 50 cm
3. Wnętrze pracowni III	1966	olej	80 × 100 cm
4. Akt siedzący	1966	olej	50 × 80 cm
5. Portret siostry Elżbiety Różnowicz	1967	olej	60 × 80 cm
7. Martwa natura I	1966	olej	60 × 80 cm
8. Martwa natura II	1966	olej	50 × 60 cm
9. Martwa natura III	1967	olej	80 × 100 cm
10. Kompozycja I	1968	olej	80 × 100 cm
11. Kompozycja II	1968	olej	80 × 100 cm

TADEUSZ RÓŻYCKI

1. Wieża wartownicza Zamku Bialskiego	1971	akwarela	28 × 38 cm
2. Dzwonnica bramowa kościoła pod wezw. św. Anny od strony ulicy Budkiewicza	1971	akwarela	28 × 38 cm
3. Kościół pod wezw. św. Anny	1971	akwarela	28 × 38 cm
4. Fragment ulicy Narutowicza z budynkiem secesyjnym pod nr 8	1971	akwarela	28 × 38 cm
5. Ulica Narutowicza w Białej Podl.	1971	akwarela	28 × 38 cm
6. Konie na targu	1971	akwarela	28 × 38 cm
7. Targ w Białej Podlaskiej	1971	akwarela	28 × 38 cm
8. Fragment ul. Narutowicza w Białej Podl.	1972	akwarela	28 × 38 cm
9. Serpence	1972	akwarela	28 × 38 cm

XIV

KOW

